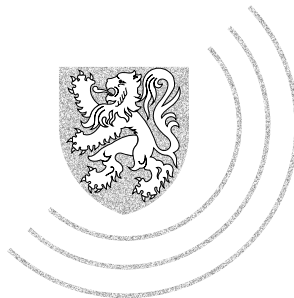

Nr. 6

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1999-2000

13 oktober 1999

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

ACTUELE VRAGEN

AANWIJZING VAN EEN GEMEENSCHAPSENATOR

WIJZIGING IN DE BEVOEGDHEID VAN DE COMMISSIES

Inhoud

Nr. 6

Woensdag 13 oktober 1999

Berichten van verhindering	1
Voorstel van resolutie	
Indiening en verwijzing	1
Voorstel van normatieve rechtshandeling van de EG	
Indiening	1
Mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	1
Mededeling van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen	
Indiening	2
Mededelingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	
Indiening	2
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	2
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het voorstel om De Lijn het regionaal spoorvervoer van de NMBS te laten overnemen	3
Actuele vraag van de heer Jacques Timmermans tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de initiatieven van de Vlaamse regering bij de federale regering om de Benelux-aanbeveling tot heropening van de IJzeren Rijn uit te voeren	3
Actuele vraag van de heer Frans Ramon tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de rol van de onderwijsinstellingen bij de regularisatie van mensen zonder papieren	4
Actuele vraag van de heer Dirk De Cock tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het gebruik van andere talen dan het Nederlands in het hoger onderwijs	5
Actuele vraag van de heer Stefaan Platteau tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over maatregelen met betrekking tot de meningitisepidemie in de basisschool Ten Ede in Wetteren	6
Actuele vraag van de heer Bruno Tobback tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het uitvoeren van een grondig gezondheidsonderzoek in de omgeving van de Isvag-oven in Wilrijk	6
Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de eventuele heropening van de Isvag-oven in Wilrijk na het arrest van het Hof van Beroep	
Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de eventuele heropening van de Isvag-oven in Wilrijk na het arrest van het Hof van Beroep	8

Actuele vraag van de heer Erik Matthijs tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de doorstorting van de aanvullende personenbelasting	10
Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de nieuwe criteria voor de verdeling van de onderwijsmiddelen tussen de gemeenschappen	
Actuele vraag van de heer Kris Van Dijck tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de nieuwe criteria voor de verdeling van de onderwijsmiddelen tussen de gemeenschappen	
Actuele vraag van de heer André Denys tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de nieuwe criteria voor de verdeling van de onderwijsmiddelen tussen de gemeenschappen	
Actuele vraag van de heer Robert Voorhamme tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de nieuwe criteria voor de verdeling van de onderwijsmiddelen tussen de gemeenschappen	
Actuele vraag van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de nieuwe criteria voor de verdeling van de onderwijsmiddelen tussen de gemeenschappen	
Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de nieuwe criteria voor de verdeling van de onderwijsmiddelen tussen de gemeenschappen	10
Aanwijzing van een gemeenschapssenator	16
Commissies	
Wijziging in de bevoegdheid van de commissies	16
Regeling van de werkzaamheden	16

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.37 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

- Voorstel voor een beschikking van de Raad houdende instelling van een communautair kader voor samenwerking op het gebied van de verontreiniging van de zee door ongevallen (EG 1/1999-2000).

Dit voorstel van normatieve rechtshandeling van de EG ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Veerle heeren : ambtsverplichtingen ;

Gisèle Gardeyn-Debever, Paul Van Grembergen : familieverplichtingen.

MEDEDELINGEN VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden ingediend :

- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 8 juli 1999 vanwege Antwerpen, Sint-Vincentiusziekenhuis tegen het voornemen tot weigering van een erkenning van de functie eerste opvang spoedgevallenzorg (DOC 26/1999) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 13 juli 1999 vanwege Halle, Regionaal ziekenhuis Sint-Maria – Roos der Koningin tegen het voornemen tot weigering van een erkenning van de functie voor intensieve zorgen (DOC 27/1999) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 29 juli 1999 vanwege Oudenaarde, Auroraziekenhuis A.V. tegen het voornemen tot weigering van een erkenning van de functie voor intensieve zorgen (DOC 28/1999) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 19 juli 1999 vanwege Herentals, A.Z. Sint-Elisabeth tegen het voornemen tot weigering van een erkenning van de functie voor intensieve zorgen (DOC 29/1999) ;

VOORSTEL VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie werd ingediend :

- Voorstel van resolutie van mevrouw Mieke Van Hecke en de heren John Taylor en Eric Van Rompuy betreffende de prioritaire uitgangspunten van Vlaanderen inzake de staatshervormingsconferentie 59 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.

**VOORSTEL VAN NORMATIEVE RECHTS-
HANDELING VAN DE EG****Indiening**

De voorzitter : Het volgende voorstel van normatieve rechtshandeling van de EG werd ingediend :

Voorzitter

- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 28 juni 1999 vanwege Bonheiden, Imeldaziekenhuis tegen het voornemen tot weigering van een erkenning van de functie voor intensieve zorgen
(DOC 30/1999) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 14 juli 1999 vanwege Genk, ziekenhuis Oost-Limburg tegen het voornemen tot weigering van een erkenning van de functie voor intensieve zorgen
(DOC 31/1999).

Deze mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de MINA-raad werd ingediend :

- Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad) d.d. 14 september 1999 over het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van een grindfonds
(DOC 1/1999-2000).

Deze mededeling van de MINA-raad ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de SERV werden ingediend :

- Aanbeveling over telewerken in Vlaanderen
(DOC 2/1999-2000) ;
- Aanbeveling van de sectoriële commissie goederenvervoer over flexibilisering van werk- en levertijden in het goederenvervoer
(DOC 3/1999-2000) ;
- Basismobiliteit, bedrijfsvervoerplannen en een raad voor de mobiliteit : onderdelen van het toekomstig mobiliteitsbeleid van de Vlaamse regering – Een aanbeveling van de SERV over enkele onderdelen van het mobiliteitsbeleid
(DOC 4/1999-2000).

Deze mededelingen van de SERV liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummer 1717 ;
- Rolnummer 1736 ;
- Rolnummer 1747, 1750 en 1751 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 1756 ;
- Rolnummer 1765 ;
- Rolnummer 1766.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)**Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het voorstel om De Lijn het regionaal spoorvervoer van de NMBS te laten overnemen**

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Keulen tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het voorstel om De Lijn het regionaal spoorvervoer van de NMBS te laten overnemen.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, onlangs legde de heer Geuens van De Lijn een persverklaring af. In De Morgen las ik dat hij een gedeelte van het aanbod van De Lijn via de sporen van de NMBS wil laten verlopen. Hij wil zo het probleem van de vervoersarmoede oplossen.

Hoewel dat voorstel op het eerste gezicht alledaags lijkt, is het in feite revolutionair. Zijn voorstel leidt ten dele tot de afbouw van het monopolie van de NMBS, en ook tot een zekere defederalisering. Wat vindt u van dit voorstel van de voorzitter van De Lijn ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik ben geen voorstander van de opsplitsing van de infrastructuur. Wel ben ik een voorstander van de regionalisering van de exploitatie. De liberalisering die zich op Europees niveau doorzet, zal deze ontwikkelingen versterken. Ik denk bijgevolg dat het een goede zaak is dat De Lijn zich daarop voorbereidt, en dat de heer Geuens zich in die zin uitspreekt.

Twee vragen worden daarbij opgeroepen. Hoe kan men ongebruikte infrastructuur toch nuttig aanwenden ? En hoe kunnen we bestaande infrastructuur, die omwille van veiligheidsredenen niet kan worden gebruikt voor bepaald materieel, toch voor de exploitatie van dat materieel aanwenden ? Vlaanderen zou ten dele moeten kunnen participeren aan een regionale exploitatie ervan.

Er is geen wettelijk kader dat voorziet in de mogelijkheid om terzake opdrachten te geven aan de Vlaamse Vervoersmaatschappij. Ik ben van mening

dat de regio's op federaal niveau meer zeggenschap moeten krijgen over de aanwending van de infrastructuur van de NMBS.

Het zou echter niet verstandig zijn dat Vlaanderen verantwoordelijkheden opneemt en deze dan financiert met Vlaamse middelen, terwijl in Wallonië niet hetzelfde gebeurt. Als Wallonië diensten zou aanbieden die de federale overheid blijft betalen, terwijl Vlaanderen dezelfde diensten zou aanbieden maar die ook zelf zou betalen, dan ontstaan er scheeftrekkingen in de financieringsstromen. Dat moet worden vermeden.

Bij wijze van besluit wil ik herhalen dat het een goede zaak is dat de Vlaamse Vervoersmaatschappij zich voorbereidt op ontwikkelingen die zich op Europees niveau doorzetten. De federale NMBS richt zich hoe langer hoe meer op een internationale uitbouw. In de toekomst zal alles wat met spoorwegen en openbaar vervoer te maken heeft, te maken krijgen met echelonnering. Daarover moeten afspraken worden gemaakt : welke echelons vallen onder de verantwoordelijkheid van de regio's ? Maar dan moet de andere regio ook dezelfde verantwoordelijkheden dragen.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Kunt u deze kwestie niet op de agenda plaatsen van het overleg met de andere gewesten ? Dit voorstel lijkt me een uitstekende aanleiding.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jacques Timmermans tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de initiatieven van de Vlaamse regering bij de federale regering om de Benelux-aanbeveling tot heropening van de IJzeren Rijn uit te voeren

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Timmermans tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de initiatieven van de Vlaamse regering bij de federale regering om de Benelux-aanbeveling tot heropening van de IJzeren Rijn uit te voeren.

Voorzitter

De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans (*Op de tribune*) : Op 26 juli heeft de Interparlementaire Benelux-raad unaniem het comité van ministers aanbevolen om het historische tracé van de IJzeren Rijn opnieuw in gebruik te nemen. Het gaat over het tracé bestemd voor goederenvervoer, dat vertrekt aan de haven van Antwerpen en over Nederland naar Duitsland loopt. Men wil bij wijze van proef een beperkte ingebruikname organiseren. Die aanbeveling is overgemaakt aan de federale regering, want op dat niveau moet daarover worden geoordeeld.

Uit een persverslag over een debat in de Kamer van Volksvertegenwoordigers blijkt echter dat de vorige federale regering daar geen initiatief voor heeft genomen.

Als echter twee goederentreinen per dag dit traject aandoen, kunnen duizenden vrachtwagens van onze wegen worden gebannen. Het lijkt me dan ook de moeite waard dat de Vlaamse regering een initiatief neemt om dit dossier te reactiveren.

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Op mijn initiatief heeft de Vlaamse regering een memorandum goedgekeurd over het project 'IJzeren Rijn'. Dat memorandum is het basismateriaal waarmee de federale eerste minister onderhandelt met zijn Nederlandse collega.

De achterliggende idee is dat de bestaande infrastructuur kan worden gereactiveerd. Hoewel deze niet zo gigantisch is, kan de reactivatie ervan toch op een of twee jaar tijd worden gerealiseerd. Dit is enorm belangrijk voor het vrachtwagenvervoer en de haven van Antwerpen. We moeten dan ook alles op alles zetten om dit te verwezenlijken. Dit betreft het kleine dossier over de IJzeren Rijn.

Het tweede dossier betreft de elektrificatie. Het wordt behandeld in de trilaterale werkgroep die tegen 2004 een einduitspraak moet doen. Toch wil ik ervoor pleiten de IJzeren Rijn alsnog te reactiveren. Er moeten een aantal kleine aanpassingen worden doorgevoerd op basis van het historische tracé. De federale overheid schaaft zich in deze dossiers achter de Vlaamse regering.

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans : Uit de verslagen blijkt dat de aanpassingen zeer beperkt zijn. Het gaat over de signalisatie. Het zou zelfs geen twee jaar maar amper drie maand duren. Aangezien de Nederlandse regering bereid is een stap in onze richting te zetten, vind ik het uitermate belangrijk daar niet te lang mee te wachten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Frans Ramon tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de rol van de onderwijsinstellingen bij de regularisatie van mensen zonder papieren

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Ramon tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de rol van de onderwijsinstellingen bij de regularisatie van mensen zonder papieren.

De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, voor heel wat mensen zonder papieren is het heel belangrijk om over de nodige documenten te beschikken die bewijzen dat ze een aantal jaren in dit land verblijven. Scholen en onderwijsinstellingen kunnen zulke bewijsstukken afleveren. Het kan voor sommigen heel cruciaal zijn dat ze een beroep kunnen doen op scholen. Ik denk daarbij aan inschrijvingsbewijzen, getuigenissen van leerkrachten en personeel, klasfoto's, enzovoort.

In die context heeft de Franse Gemeenschap een omzendbrief verstuurd naar de scholen. Daarin wordt hen gevraagd alle mogelijke inspanningen te doen om mensen zonder papieren te helpen om deze bewijsstukken te verzamelen. Ik wil de minister vragen of ook zij initiatieven zal nemen om de Vlaamse onderwijsinstellingen te stimuleren om zoveel mogelijk mensen zonder papieren te steunen bij hun vraag naar deze bewijsstukken.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik kan bevestigend antwoorden op de vraag van de heer Ramon. Vorige week werd reeds een omzendbrief opge-

Vanderpoorten

steld, die vrijdagavond door mij werd ondertekend. Het was de bedoeling dat die maandag zou vertrekken naar de scholen. Door de evolutie in het weekend werd hij maandag echter ingetrokken : door de gewijzigde situatie was het aangewezen de brief aan te passen.

Gisteren en vandaag werd voort gewerkt aan een nieuwe omzendbrief, die nog deze week zal vertrekken naar de scholen. Er zal daarin melding worden gemaakt van het feit dat scholen een belangrijke rol moeten vervullen in de regularisatie-ossiers. We gaan er daarbij vanuit dat het wetgevend werk van de federale overheid wordt voortgezet zoals we verwachten.

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de voorzitter, ik ben blij met de initiatieven die de minister heeft genomen. Voor mij gaat het immers niet enkel om een menselijk uitwijzingsbeleid maar ook om een menselijk regularisatiebeleid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dirk De Cock tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het gebruik van andere talen dan het Nederlands in het hoger onderwijs

De voorzitter : Actuele vraag van de heer De Cock tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het gebruik van andere talen dan het Nederlands in het hoger onderwijs

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, collega's, gisteren lasen we in De Standaard dat de Nederlandse minister van Onderwijs de deur openzet voor het gebruik van andere talen dan het Nederlands in de basisopleidingen aan hogescholen en universiteiten. Ik geloof dat dit ons allen aangaat. Deze assemblee moet een krachtig signaal geven aan de Nederlandse Tweede Kamer, en de Vlaamse regering zou hetzelfde moeten doen ten aanzien van de Nederlandse minister van Onderwijs.

Tevens doen geruchten de ronde dat ook in Vlaanderen wegen zouden worden bewandeld om in het hoger en universitair onderwijs ook voor andere dan taalopleidingen het Nederlands te verlaten als basisinstrument voor kennisoverdracht. Deze geruchten worden gestaafd door wat de Vlaamse Hogescholenraad vraagt.

Mevrouw de minister, hoe staat u tegenover deze mogelijkheid ? Zal in de toekomst in Vlaanderen worden afgeweken van het Nederlands als instrument voor kennisoverdracht in het hoger en universitair onderwijs ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer De Cock heeft hetzelfde artikel in De Standaard gelezen als wij allemaal. De discussie is niet nieuw, ook niet in Vlaanderen. Vorige week was ik bijvoorbeeld te gast op een colloquium waar onder meer dat onderwerp werd besproken. De geruchten waarnaar u in uw vraag verwijst, zijn misschien van daar afkomstig.

Er worden twee standpunten verdedigd. Ook in Nederland komen beide standpunten aan de orde. Enerzijds is er de culturele eigenheid, die voor ons allen erg belangrijk is, en anderzijds de toenemende internationalisering en het gebruik van het Engels in het algemeen op het vlak van de wetenschappen.

Bij ons bestaan er concreet geen plannen om iets te veranderen aan de bestaande decreetgeving in een van beide richtingen. Uiteraard zal het onderwerp wel aan bod komen in de bevoegde adviesorganen, onder meer in de VLIR en de Vlora. Ik herhaal dat er geen concrete plannen bestaan.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mevrouw de minister, uw antwoord bevredigt me enigszins. Indien het Nederlands wordt verlaten in de basisopleiding in het hoger onderwijs, fnuiken we het prestige van het Nederlands als taal van 21 miljoen moedertaalsprekers in Europa zeer sterk. Ik denk dat iedereen deze bezorgdheid deelt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Stefaan Platteau tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over maatregelen met betrekking tot de meningitisepidemie in de basisschool Ten Ede in Wetteren

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Platteau tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over maatregelen met betrekking tot de meningitisepidemie in de basisschool Ten Ede in Wetteren.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, Ten Ede is een idyllisch gehucht in de gemeente Wetteren. In de lokale basisschool is een meningitisepidemie ontstaan, met als resultaat dat deze school werd gesloten en dat een vijftal kinderen werden gehospitaliseerd. Deze kinderen zijn ernstig aangetast, wat ter plaatse heel wat onrust heeft verwekt. Na geruststelling door de hospitalisatiecentra werd de school uiteindelijk opnieuw geopend. Net op dat ogenblik werd een zesde geval van meningitis ontdekt. De onrust is nu natuurlijk toegenomen.

Vandaar mijn vragen tot u, mevrouw de minister. Zijn er maatregelen genomen om het gevaar in te dijken ? Bestaat er geen gevaar voor een verdere verspreiding ? Wat doet men voor de toekomst ? Op welke wijze kon men de lokale bevolking en de mogelijke betrokkenen geruststellen, of hoe zal men dat nog doen ? Moeten we ons neerleggen bij deze stand van zaken, of zal de regering terzake maatregelen nemen ?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (*Op de tribune*) : Mijnheer Platteau, ik kan u geruststellen : u moet er zich niet bij neerleggen. De nodige maatregelen zijn genomen. U weet wellicht dat er een meldingsplicht bestaat voor artsen : wanneer zich een geval van meningitis voordoet, moeten zij dit melden aan onze gezondheidsinspectie.

Op 5 oktober heeft de gezondheidsinspectie van Oost-Vlaanderen de melding binnengekregen van het kindje uit de kleuterklas dat opgenomen was in het ziekenhuis van Wetteren. Er bestaan twee soorten hersenvliesontsteking : de virale variant, die over het algemeen niet kwaadaardig is en waarbij alles vrij goed afloopt, en een meer kwaadaardige vorm. Op 5 oktober was het te vroeg om uitsluitel

te krijgen over de vraag met welke vorm we te maken hadden.

Nog diezelfde dag heeft onze administratie per fax de schoolarts en de school verwittigd, en hen opgedragen om aan alle kinderen uit de betrokken kleuterklassen en hun familie preventief profylaxen met antibioticum toe te dienen, zodat de ziekte niet verder zou worden verspreid. Diezelfde week zijn kindjes die reeds waren besmet, inderdaad ook opgenomen in het ziekenhuis. Gelukkig is toen gebleken dat het niet ging over de kwaadaardige vorm, maar over de minder kwalijke vorm. Dit bleek zowel uit het ziektepatroon van de kinderen als uit de verrichte onderzoeken.

Onze diensten hebben dan contact opgenomen met de directie en de schoolarts. Hen is meegedeeld dat het niet echt nodig was de school te sluiten. Men heeft dat toch gedaan. De school werd een aantal dagen gesloten en is nu opnieuw geopend. Er zijn geen redenen tot ongerustheid. Het gaat hier inderdaad over de goedaardige vorm.

Ondertussen hebben we vorige maandag de buitenschoolse kinderopvang verwittigd via onze diensten van Kind en Gezin, om daar de nodige informatie te verspreiden aan de ouders. De artsen uit de regio Wetteren werden nogmaals gewezen op hun plicht om elk geval van meningitis te melden aan onze administratie. Ik denk dat het nodige gebeurd is, en dat er momenteel geen reden is tot bijkomende ongerustheid.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dat is een zeer geruststellend antwoord. Ik ben daar tevreden mee.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Bruno Tobbac tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het uitvoeren van een grondig gezondheidsonderzoek in de omgeving van de Isvag-oven in Wilrijk

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Tobbac tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het uitvoeren van een grondig gezondheids-

Voorzitter

onderzoek in de omgeving van de Isvag-oven in Wilrijk.

De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback (*Op de tribune*) : Naar aanleiding van het arrest van het Hof van Beroep en vooral naar aanleiding van de motivering van dat arrest, rijst opnieuw de vraag wat nu werkelijk de oorzaken zijn van de gezondheidsproblemen in de Neerlandwijk in Wilrijk. Voor een gedeelte zal dat zeker en vast te wijten zijn aan de historische vervuiling van de verbrandingsoven. Volgens het Hof van Beroep en volgens een aantal deskundigen zijn de problemen echter evenzeer te wijten aan verkeersoverlast en industriële en andere vervuiling ter plaatse.

In de vorige regeerperiode was er sprake van een grondig gezondheidsonderzoek in die buurt om definitief uit te maken wat de werkelijke oorzaken zijn van de gezondheidsproblemen, maar daar is nooit werk van gemaakt. Dit neemt niet weg dat het toch belangrijk is om zo een gezondheidsonderzoek uit te voeren. Dit geldt trouwens ook voor andere locaties in Vlaanderen waar men met vergelijkbare problemen kampt.

Minister Vogels, in het licht van het mogelijk heropstarten van de Isvag-oven heb ik dan ook de volgende vraag. Bent u bereid en bent u ook van plan om binnen een korte termijn een dergelijk gezondheidsonderzoek te laten uitvoeren ?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (*Op de tribune*) : Mijnheer Tobback, het Isvag-verhaal is een oud verhaal. Wellicht hebben de verschillende overheden te laat of verkeerd gereageerd op de terechte bezorgdheid van de inwoners van de Neerlandwijk. De mensen in die wijk leven in de omgeving van de Isvag-oven en in de omgeving van andere pollutanten. Het is dan ook niet meer dan logisch dat ze zich in sterke mate zorgen maken over het groot aantal afwijkingen bij pasgeborenen.

Op verschillende niveaus hebben er al een aantal onderzoeken plaatsgevonden. Op die manier wou men al enkele antwoorden vinden om de bevolking toch enigszins gerust te kunnen stellen. Dit ligt echter niet zo eenvoudig. In Vlaanderen, en eigenlijk in heel Europa, bestaat er slechts weinig knowhow om op een eenvoudige manier het effect van het milieu op de gezondheid te kunnen meten.

We hebben in dat opzicht een zekere leerschool moeten betalen. In mijn vorige leven als schepen heb ik onderzoeken laten verrichten inzake milieu-omgevingsfactoren, zoals de hoeveelheid dioxine in de melk van koeien en geiten, de hoeveelheid dioxine in de bodem, enzovoort. In een volgende fase heeft de stad Antwerpen in samenwerking met de vorige Vlaamse regering een onderzoek laten uitvoeren naar het effect van dioxine op mensen, en meer specifiek op de mensen die in de Neerlandwijk woonden op het moment dat die oven en zichzelf actief waren. Dat onderzoek toonde geen verband aan tussen de afwijkingen van de kinderen en de dioxineproductie van de oven, maar het toonde evenmin aan dat er géén verband was. Met andere woorden, we staan eigenlijk nergens.

Rekening houdend met de bevolking is het dan ook onverantwoord om verder te blijven experimenteren met wetenschap, milieu, gezondheid, enzovoort. Net daarom heeft de vorige regering op het budget voor wetenschapsbeleid in een bedrag van 50 miljoen frank voorzien om eindelijk in Vlaanderen te starten met een grondig onderzoek van monitoring bij mensen. In dat onderzoek moet men op een wetenschappelijk verantwoorde en sluitende manier zoeken naar de verbanden tussen milieu en gezondheid. Elke deskundige is het er immers over eens dat die verbanden er wel degelijk zijn. We hoeven enkel maar te wijzen op het toenemend aantal gevallen van kanker.

We moeten dus een nieuw instrumentarium ontwikkelen. Dat instrumentarium wordt momenteel in Vlaanderen uitgewerkt onder begeleiding van een stuurgroep van professoren van alle betrokken universiteiten. Ik ben daar persoonlijk nauw bij betrokken.

Men is begonnen met een grondig en wetenschappelijk verantwoord onderzoek van de bevolkingsgroep uit de Neerlandwijk in de omgeving van de Isvag-oven en van een andere groep van mensen die in een zuivere omgeving wonen. Blijkbaar is er een zuivere omgeving in Peer. Daarom onderzoekt men op dit moment een bevolkingsgroep in Wilrijk en een in Peer, onder strikte begeleiding van de stuurgroep.

Het ligt in onze bedoeling dit onderzoek voort te zetten en zo een systematisch beleidsinstrument voor milieu en gezondheid te ontwikkelen. Dat zal in de beleidsbrief terugkomen. Ik heb er met minister Dua reeds over gesproken. Op dit moment worden in de administratie verschillende milieu-indicatoren en gezondheidsindicatoren naast elkaar gebruikt. Als die worden samengebracht, staan we al

Vogels

een stuk verder. Als we de milieu-inspectie en de gezondheidsinspectie op een mesoniveau laten samenwerken, zullen we een aantal belangrijke indicatoren vinden.

Ik vat mijn antwoord kort samen. We delen uw bekommernis volledig. De vorige regering startte een onderzoek dat zelfs in Europa vrij uniek is. We gaan daar in elk geval mee door, met de bedoeling een duidelijk beleidsinstrument voor milieu en gezondheid uit te werken.

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Ik ben blij dat er aan een grondig onderzoek wordt gewerkt. Toch heb ik op het initiatief van de vorige regering, dat ik grotendeels onderschrijf, enige kritiek.

Het zal lang duren vooraleer er duidelijkheid heerst. Voor de mensen in die wijk zal nooit helemaal duidelijk worden waar nu precies de werkelijke vervuiling vandaan komt. Het zal dan ook moeilijk zijn om er achteraf conclusies uit te trekken in functie van het beleid. De oorzaak van de vervuiling is nochtans de belangrijkste factor om te bepalen hoe men deze kan voorkomen. Ik hoop dat dit wordt bijgestuurd en dat men verder zal gaan dan men nu doet. Ik neem aan dat dit nog enige tijd zal vergen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de eventuele heropening van de Isvag-oven in Wilrijk na het arrest van het Hof van Beroep

Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de eventuele heropening van de Isvag-oven in Wilrijk na het arrest van het Hof van Beroep

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Dewinter en Coens tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de eventuele heropening van de Isvag-oven in Wilrijk na het arrest van het Hof van Beroep.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, maandag heeft het hof van beroep een uitspraak gedaan over de Isvag-oven. Het hof zei dat de oven op basis van de wettelijke criteria inderdaad open kan. De voorzitter van het hof van beroep heeft daarbij ook een belangrijke uitspraak gedaan. Hij zei slechts te kunnen oordelen over de historische vervuiling op basis van de wettelijke normen. Over andere bronnen van vervuiling en de daarmee verbonden gezondheidsproblematiek moet de overheid oordelen. Hij legt de bal dus in uw kamp.

Het ziet er naar uit dat u een beslissing zult moeten nemen. Ik begrijp dat dat niet gemakkelijk is, en u hebt deze week dan ook aardig rond de pot gedraaid. De vraag is nochtans eenvoudig : blijft de oven open, of gaat hij dicht ? U hoeft dus maar met één woord te antwoorden.

Dat zult u echter niet doen. U wilt een rondetafelconferentie organiseren, waarmee u wat bedenktijd denkt te winnen. Het wordt echter ongetwijfeld een dovemansgesprek, waarin alle standpunten, die nu al jaren gekend zijn, nog eens zullen worden herhaald, zonder dat er een concreet resultaat – laat staan een consensus – mag worden verwacht.

Dat betekent dat we hier volgende week terug zullen staan met dezelfde vraag : gaat de oven open of blijft hij dicht ? De voorzitter van de raad van bestuur van Isvag heeft reeds duidelijk verklaard te zullen wachten tot na de rondetafelconferentie, maar dan de oven te zullen openen. De bal ligt dus in uw kamp. Als u vandaag niet beslist, dan zult u dat zondag of maandag toch moeten doen. Ik hoop dat u uw beslissing reserveert voor het parlement en dat u vandaag een verklaring aflegt, in plaats van de beslissing voor u uit te schuiven.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ook wij hebben vragen over dit dossier. Ik sluit me echter niet helemaal aan bij de vraag van de vorige spreker. Het hof van beroep heeft maandag een vrij duidelijk oordeel geveld. De Isvag-oven is in orde wat de milieuvergunning, de bouwvergunning en het gebruik van de best beschikbare technologie betreft. In het kader van het milieubeleid werd de beschermingsgraad nog verhoogd door de gegarandeerde verwerkingscapaciteit. Op deze punten is de zaak dus duidelijk, zeker na de uitspraak van het hof van beroep.

Coens

Het was dus uitkijken naar uw houding als bevoegd minister. U zei dat u geen uitspraak deed en afwachtte. Zaterdag roept u een rondetafelconferentie bijeen. Alles is dus nog mogelijk. Persoonlijk heb ik niets tegen rondetafelconferenties. Het is goed dat de gespannen houding wordt uitgeklaard en dat er nog een discussie mogelijk is over de nevenaspecten. U hebt hiermee wel bij de buurtbewoners een verwachting gecreëerd. U hebt laten uitschijnen dat er zaterdag nog van alles kan gebeuren en dat een totaal nieuwe wending niet onmogelijk is.

Welke juridische en beleidsmatige ruimte hebt u nog om in dit dossier toch nog een andere beslissing te nemen, met alle consequenties vandien ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (Op de tribune) : Deze week is het eindarrest geveld in het Isvag-dossier. De rechtbank heeft beslist dat de Isvag-oven weer open kan. Ik voel me niet geroepen om een uitspraak te doen over de beslissing van de rechtbank. We zullen met dit feit verder rekening houden bij de behandeling van het dossier.

Mijnheer Dewinter, ik zal geen uitspraken doen over de sluiting of over het opnieuw opstarten van de oven. Ik heb me sinds lang voorgenomen om met de betrokkenen rond de tafel te zitten. Iedereen kan zijn argumenten nog eens laten horen, al is het maar uit respect voor alle betrokkenen. In het verleden is er veel te weinig aandacht besteed aan dialoog en heeft men veel te weinig respect opgebracht voor de mening van de buurtbewoners. Ik heb altijd geprobeerd om weer enige sereniteit in het debat te brengen. Ik vond dit zeer essentieel.

Het was de bedoeling niet te wachten met deze rondetafelconferentie. Uiteindelijk hebben we beslist om hiermee toch te wachten tot na de uitspraak van het hof van beroep. We wilden immers niet interfereren met een juridische procedure. We hebben beslist om onmiddellijk na de uitspraak de rondetafelconferentie te organiseren en hebben dit ook aan de betrokkenen medegedeeld. Iedereen is uitgenodigd, zonder dat we daardoor allerlei verwachtingen willen creëren. We zullen iedereen horen en daarna een beslissing nemen in de wetenschap dat we inderdaad over een zeer beperkte beleidsruimte beschikken.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mevrouw de minister, u ontgoochelt mij. Het was echter een aangekondigde ontgoocheling en die komt minder hard aan. Dat u mij ontgoochelt, is niet zo belangrijk. U zult zaterdag echter alle buurtbewoners ontgoochelen en iedereen in en rond Antwerpen die zich met dit dossier bezighoudt. U creëert niet alleen valse hoop, maar u ontloopt ook op manifeste manier uw verantwoordelijkheid.

Ik had van u als Agalev-minister anders en beter verwacht, zeker in dit symbolisch zeer geladen dossier. U kunt dit aan minister Vogels vragen, die hiermee als schepen in Antwerpen al heel wat jaren wordt geplaagd. Zij heeft dezelfde techniek gevolgd. Ze heeft zich nooit uitdrukkelijk uitgesproken en heeft alle middelen aangewend om ervoor te zorgen dat de oven wel degelijk dicht zou gaan.

Ik hoop dat u na dit verdragingsmanoeuvre zaterdag eindelijk uw verantwoordelijkheid durft op te nemen en dat u zich niet zult verbergen achter de beslissing van de rechtbank. U hebt wel degelijk voldoende juridische en politieke beleidsruimte om zelf te beslissen dat de oven dicht kan, op basis van een argumentatie met betrekking tot historische vervuiling, volksgezondheid en dergelijke meer. De rechter verwijst hiernaar uitdrukkelijk in zijn arrest, met de mededeling dat hij zich hierover niet uitspreekt. Hij spreekt zich alleen uit over de wettelijke gronden. Wat de rest betreft, laat hij de verantwoordelijkheid bij de politieke overheid. Hij geeft u de voorzet die nodig is om te doen wat moet worden gedaan, namelijk een beslissing nemen. De eindbeslissing zal bij niemand anders dan bij u liggen. Wees daar goed van overtuigd en doordrongen. De bevolking weet dat ook en verwacht van u duidelijkheid. Wat ons betreft is die duidelijkheid aanwezig : we pleiten voor het sluiten van de oven. Ik hoop dat Agalev dat ook doet, nu ze voor de eerste keer regeringsverantwoordelijkheid draagt en niet alleen in woorden maar ook in daden dit dossier tot een goed einde kan brengen. Agalev kan dus doen wat ze hier in het parlement met vele moties en interpellaties van de heer Malcorps in het verleden heeft gedaan, namelijk pleiten voor het sluiten van de oven. U kunt dit nu doen in de praktijk. We rekenen daarvoor op u.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer de voorzitter, in tegenstelling tot de vorige spreker heb ik niet de vraag gesteld naar het openhouden of sluiten van de oven omdat ik wist dat u daar vandaag niet op kon en zou antwoorden. U hebt bevestigd dat u

Coens

weinig of geen bewegingsruimte hebt en afhangt van de overtuigingskracht die vanuit de rondetafelconferentie zal komen. Ik ben blij dat vandaag is bevestigd dat er geen al te hooggespannen verwachtingen in hoofde van de diverse betrokkenen mogen worden gecreëerd. Ik wil de minister aanbevelen zich te focussen op de gevolgen van de beslissing terzake.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Erik Matthijs tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de doorstorting van de aanvullende personenbelasting

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Matthijs tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de doorstorting van de aanvullende personenbelasting.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, in het begin van dit jaar kwam het probleem aan de oppervlakte van de achterstand in het doorstorten van de aanvullende personenbelasting naar de steden en gemeenten door de centrale administratie van de belastingen. Het probleem was een tikkeltje overtrokken. Er werd in het Vlaams Parlement een commissie geïnstalleerd en er waren onderhandelingen met het federale niveau. Nu lezen we in de nieuwsbrief van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten van de eerste helft van september dat eind juni de achterstand nog 10,4 miljard frank bedroeg. De achterstand wordt vooral veroorzaakt door het manuele verdeelsysteem. Wanneer het inhalen van de achterstand op die manier doorgaat, zal het nog duren tot het einde van de volgende gemeentelijke bestuursperiode vooraleer dit in orde zal zijn. Er werd aangedrongen op maatregelen om die achterstand sneller in te halen.

Mijnheer de minister-president, u weet als gewezen burgemeester zeer goed hoe belangrijk de gelden

van de aanvullende personenbelasting zijn. Ze zijn naast het gemeentefonds en de opcentiemen op de onroerende voorheffing de belangrijkste bron van inkomsten, en belangrijk voor de liquiditeit van de gemeenten. In het regeerakkoord staat bovendien vermeld dat u naar een goede verhouding streeft tussen steden en gemeenten enerzijds en de Vlaamse regering anderzijds. Dit ondersteunen we. Steden en gemeenten hebben aan de onderhandelaars voor het federale regeerakkoord gevraagd dit probleem te onderzoeken maar er is niets van terug te vinden in het federale regeerakkoord. Zult u in de toekomst besprekingen voeren met uw federale collega van Financiën om dit probleem te bekijken en de liquiditeit van de gemeenten voor de toekomst veilig te stellen ?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het probleem is me als gewezen burgemeester uiteraard bekend. Ik ben deze functie nog niet zo lang ontgroeid. De vraagsteller weet perfect dat noch het ontstaan noch de oplossing van het probleem behoort tot de Vlaamse bevoegdheid.

Uiteraard heb ik met veel belangstelling alle demarches van de VVSG tegenover de federale minister van Financiën gevolgd. Ik ben me goed bewust van de grote impact van de zaak op de gemeentelijke financiën in globo.

Ik kan uw vraag enkel interpreteren als een verzoek tot lobbywerk bij de federale minister van Financiën om de aangelegenheid sneller te laten evolueren. Ik zeg toe om gebruik te maken van de eerstvolgende interministeriële conferentie van Financiën om de aandacht van mijn federale collega op het probleem te vestigen.

De heer Erik Matthijs : Uw antwoord is duidelijk.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de nieuwe criteria voor de verdeling van de onderwijsmiddelen tussen de gemeenschappen

Actuele vraag van de heer Kris Van Dijck tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de nieuwe criteria voor de verdeling van de onderwijsmiddelen tussen de gemeenschappen

Actuele vraag van de heer André Denys tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de nieuwe criteria voor de verdeling van de onderwijsmiddelen tussen de gemeenschappen

Actuele vraag van de heer Robert Voorhamme tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de nieuwe criteria voor de verdeling van de onderwijsmiddelen tussen de gemeenschappen

Actuele vraag van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de nieuwe criteria voor de verdeling van de onderwijsmiddelen tussen de gemeenschappen

Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de nieuwe criteria voor de verdeling van de onderwijsmiddelen tussen de gemeenschappen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Van Hauthem, Van Dijck en Voorhamme tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden en van de heren Denys, Martens en Sannen tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de nieuwe criteria voor de verdeling van de onderwijsmiddelen tussen de gemeenschappen.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, er ontstaat stilaan meer duidelijkheid over de agenda van de conferentie voor de Staatshervorming. Vorige week hebt u gezegd dat het debat over de afcentiemen daar zou worden gevoerd, omdat u een akkoord met de Franstaligen nodig hebt.

Sinds dit weekeinde weten we dat de herfinanciering van het onderwijs in het algemeen en van het Franstalig onderwijs in het bijzonder, niet op de agenda zal staan. Er is immers al een akkoord : 2,4 miljard frank zou aan het Franstalig onderwijs worden gegeven. Vandaag las ik daarenboven in een verklaring van de federale premier dat dit akkoord geen implicatie heeft op de federale begroting.

Mijn conclusie luidt dan ook dat het om Vlaams geld gaat dat niet aan ons wordt gegeven, maar aan het Franstalig onderwijs. Mijnheer de minister-president, dit kan om twee redenen niet. Ten eerste wordt zo een nieuwe transfer van Vlaanderen naar Wallonië gecreëerd. De onrechtvaardige, onverklaarbare, en niet-objectieve transfers worden bijgevolg niet afgebouwd, wel integendeel.

Ten tweede werd na het horen van alle verklaringen en interviews over de conferentie voor Staatshervorming, onder meer van de covoorzitter Vankrunkelsven en van uw partijvoorzitter, duidelijk dat de Waalse nood aan geld voor het onderwijs als hefboom moest dienen om onder meer de afcentiemen te bekomen. Het enige wapen dat u in handen had om de Franstaligen aan de onderhandelingstafel te krijgen en te houden, werd bijgevolg reeds uit handen gegeven.

De berichten hierover werden bevestigd door de federale vice-premier – die toch niet de eerste de beste is – en deze voormiddag in de Kamer door de fractieleider van de PS. Deze laatste voegde eraan toe dat de communautaire problematiek voor zijn part in de koelkast mocht blijven liggen. De Franstaligen hebben met andere woorden hun buit al binnen voor de conferentie van start gaat.

Mijnheer de minister-president, mijn vraag is eenvoudig. Van bij de invoering van de financieringswet worden wij voor 6 miljard frank aan onderwijsmiddelen per jaar in de zak gezet omdat de Franstaligen hun leerlingen blijkbaar niet konden tellen. Zult u, daarmee rekening houdend en rekening houdend met het feit dat er al een akkoord is, alles zo maar laten gebeuren ? Zult u het Overlegcomité bijeenroepen ?

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (Op de tribune) : Mijnheer de minister-president, de financieringswet van 1989 bepaalde dat de verdeelsleutel van 57,55 tegen 42,45 percent diende te worden gehanteerd tot 1998. De toen gehanteerde verdeelsleutel heeft inderdaad in het nadeel van Vlaanderen gespeeld. Daarom heeft onze fractie vorig jaar de aanpassing

Van Dijck

van de financieringswet gehekend. Blijkbaar werd er toch onderhandeld in de interministeriële werkgroep, met als Vlaams vertegenwoordiger onder meer voormalig minister Baldewijns. De werkgroep bereikte geen overeenkomst. Men zou wel afspraken gemaakt hebben of pogingen ondernomen hebben om tot een politiek akkoord te komen.

In hoeverre stapt men af van de interministeriële werkgroep? Is de Vlaamse regering betrokken bij de federale initiatieven?

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, de commentaren in een Franstalig weekblad vorige week, over politieke manoeuvres in verband met de herfinanciering van het onderwijs verontrustten en ergerden me.

Tijdens de vorige regeerperiode heb ik vele keren ervoor gepleit om dit dossier te koppelen aan de bespreking van de staats hervorming. Het debat moet zoveel mogelijk worden geobjectiveerd en men moet een communautaire overeenkomst bereiken. Maar zelfs het meest objectieve criterium kan, afhankelijk van de toepassing, negatieve gevolgen hebben voor onze inkomsten of voor die van de Franse Gemeenschap. Als men bijvoorbeeld het aantal leerlingen tot achttien jaar mét de kleuters als criterium hanteert, valt dat gunstig uit voor ons. Telt men de kleuters niet mee, dan is dat gunstig voor de Franstaligen. Ik blijf pleiten voor een algemeen debat waarbij de herfinanciering van het onderwijs dient als hefboom om de Franstaligen aan de tafel te krijgen.

De loyauteit aan de federatie kan niet betekenen dat men de deelstaten uitsluit van het gesprek. De telling van het aantal leerlingen is belangrijk. Daar moeten duidelijke afspraken over worden gemaakt tussen de twee ministers van Onderwijs. Zelfs indien men het Rekenhof inschakelt, kan de manier van tellen nog verschillen. De betrokkenheid van Vlaanderen moet zo vlug mogelijk worden aangepakt, mijnheer de minister-president.

De heer Robert Voorhamme (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, we moeten vermijden terecht te komen in een discussie van gedupeerden. In essentie maken zowel de Vlaamse als de Franse gemeenschapsinkomsten uit de dotatie voor onder-

wijs deel uit van een krimpbegroting. Dit werd zo ingeschreven in de financieringswet van 1989. Toen had men daar gegronde redenen voor omdat het onderwijssysteem aan beide kanten van de taalgrens gezond moest worden gemaakt. De overgangperiode die 10 jaar heeft geduurd, is nu voorbij.

In 1989 heeft men gesteld dat men de criteria in 1999 opnieuw moest bekijken. Zoals de heer Denys zei, weet iedereen die begaan is met de begroting dat men de situatie die toen werd gecreëerd onmogelijk in de toekomst kan volhouden.

We hebben te maken met een krimpbegroting. Het is verkeerd de Vlaamse Gemeenschap uit te spelen tegen de Franse en te zien hoe door die nieuwe criteria de middelen worden herverdeeld. Zoals premier Verhofstadt gisteren in de Kamer heeft gezegd, gaat het uiteindelijk om dezelfde krimpbegroting.

De essentiële vraag is dus niet of Vlaanderen er 2,4 miljard frank zal bij inschieten, bovenop de gekende vermindering. We moeten ons bij de herziening van de criteria afvragen wat onze houding is ten aanzien van de ontzaglijke behoeften waaraan ontzaglijke uitgaven zijn gekoppeld. In de begroting die werd voorgesteld, krijgt onderwijs in 2000 meer dan 3 miljard frank bovenop het toegekende budget. Het gaat om een structurele injectie.

We moeten hier discussiëren over de structurele trends. Iedereen is het ermee eens dat er moet worden geïnvesteerd in schoolgebouwen. Zo een zaken overstijgen de begroting van 2000. In de begroting maakt men oefeningen om middelen beschikbaar te stellen die noodzakelijk zijn voor de bijkomende massale investeringen in het leefmilieu. We hebben jarenlang gepleit om bijkomend te investeren om de mobiliteitsproblemen die zich voornamelijk in Vlaanderen voordoen, op te vangen.

Mijnheer de minister-president, in welke mate laat de regering deze federale discussie over zich heen gaan en wordt dit niet gekoppeld aan een fundamentele discussie? Heeft men, gezien de voorde- ring van de discussie op het federaal niveau, bij het opstellen van de begroting voor 2000 en daarna op enige manier rekening gehouden met de nieuwe normen? Het bedrag zal in de toekomst immers evolueren.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ge-

Martens

achte collega's, de minister-president van de vorige regering heeft steeds een duidelijk, doelmatig en rechtvaardig standpunt ingenomen. Hij ging uit van de onderwijsbehoeften waarbij men alle jongeren onder de 18 jaar in rekening moest brengen.

Dit hield dan ook in dat de spanning tussen de jongerenpopulatie in de gemeenschappen en onze bijdrage in het geheel van het BNP zo gering mogelijk moest zijn zonder de noodzakelijke solidariteit uit te schakelen. Een tweede standpunt was dat men dit dossier moest behandelen als een hefboom in de bredere discussie over de toekomstige staats-hervorming.

Een aantal Franstalige politici maakt bij herhaling duidelijk dat een akkoord zou zijn bereikt. Ook de woorden van de premier doen me vrezen dat we de waarheid misschien niet zullen horen, en dat men probeert de zaken voor zich uit te schuiven. De premier zegt dat er een akkoord moet worden bereikt tegen het einde van het jaar én binnen de enveloppe. Dat akkoord kan dan niets anders zijn dan een akkoord ten koste van de Vlaamse jongeren, aan wie de komende jaren belangrijke middelen zullen worden onthouden.

Het lijkt me essentieel dat deze regering dezelfde lijn aanhoudt als de vorige. De groep waarvoor ze zich wil engageren, kan alleen de jongeren beneden de 18 jaar zijn. Er is geen andere weg mogelijk dan zich in te schrijven in de strategische lijn die tot nu toe werd gevolgd, met name dit hanteren binnen het kader van de Costa om in de brede discussie van de staats-hervorming substantiële stappen vooruit te zetten.

Het kan dus niet dat men – om de woorden van onze eigen fractieleider te gebruiken – voor een 'tournee général' in een keer de middelen verpatst die aan onze Vlaamse jongeren toekomen. Ik zou graag van u vernemen in welke mate u de consequente lijn – die trouwens door alle fracties in de vorige regering werd gesteund – ook binnen deze regering zult aanhouden ?

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister-president, de dotaties – de hoeveelheid middelen waarover we in Vlaanderen kunnen beschikken – zijn inderdaad belangrijk voor het toekomstig beleid, ook voor het onderwijs. Maar laat ons duidelijk zijn : de verdeling van die dotaties heeft niet rechtstreeks te maken met het budget

dat we in Vlaanderen ter beschikking willen stellen van onze jongeren. Dat zijn twee aparte zaken.

Het interesseert me wel hoe we in Vlaanderen voldoende middelen kunnen krijgen via meer fiscale autonomie. Op dit moment worden zaken via dotaties geregeld. De financiering van het onderwijs via bepaalde BTW-opbrengsten waarop een bepaalde parameter wordt gehanteerd, is daar een element van. Het gaat me vooral om die parameter, dat criterium.

In het Vlaamse regeerakkoord staat duidelijk dat dit criterium objectief controleerbaar moet zijn. We hebben daar in het verleden duidelijke standpunten over ingenomen : objectief controleerbare criteria houden in dat deze door de federale overheid zelf te controleren zijn en worden beheerd.

Onderwijs is meer dan onderwijs geven tot 18 jaar. Er is bijvoorbeeld ook de permanente vorming. Vlaanderen moet over voldoende middelen beschikken om een beleid te kunnen uittekenen. Zolang dit via dotatie gebeurt, moet er een objectief criterium worden gehanteerd dat controleerbaar is, ook door de federale overheid.

Ik stel deze vraag naar aanleiding van het federale debat, tijdens hetwelk de heer Moureaux zei dat die 2,4 miljard frank er zeker zal zijn en premier Verhofstadt objectieve criteria beloofde. Heeft de Vlaamse regering zelf al uitgemaakt wanneer criteria objectief zijn, en heeft ze dat op een of andere manier aan de federale overheid kenbaar gemaakt ?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Ik wil eerst een algemene bemerking maken. Een aantal vragen die me hier worden gesteld, behoren tot de federale bevoegdheid. Ik heb al een aantal keren naar voren gebracht dat het tot verwarring leidt om antwoorden die men wenst te vernemen van een federale regering, te trachten te ontlocken aan mijn mond. Ik denk dat de vertegenwoordigers van de verschillende fracties in het federale parlement voldoende zijn gewapend om de vragen te stellen die behoren tot de bevoegdheden van het federale niveau. Als we niet leren om debatten te voeren waar ze moeten worden gevoerd, zagen we de tak af waarop we zitten, mijnheer Van Rompuy. (*Rumoer*)

Vorige week nog werden hier de architecten van de financieringswet erg bejubeld.

De heer Eric Van Rompuy : Dat gebeurde onder meer door de heer De Batselier, de voorzitter, zelf !

Minister-president Patrick Dewael : Ik weet erg goed wat ik zeg. En ik heb hier niet iemand in het bijzonder voor ogen. In artikel 39, paragraaf 2 van de financieringswet staat : 'Vanaf het begrotingsjaar 1999 wordt de verdeelsleutel aangepast aan de verdeling van het aantal leerlingen, aan de hand van bij wet vastgestelde objectieve criteria.'

Mijnheer Van Rompuy, ik maak de objectieve vaststelling dat de vorige regering er niet is in geslaagd om die knoop te ontwarren. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy. Rumoer*)

Dat lijkt me een mooie uitspraak. Dat staat in een bijzondere wet. Die wet is met een tweederde meerderheid goedgekeurd. Daarin is een termijn voorgeschreven. Maar die wet is niet uitgevoerd. Als dat uw standpunt is, dan kunnen we daarover misschien eens een debat voeren. De laatste keer dat daarover werd gesproken, was op 15 februari 1999. Toen is het Overlegcomité van de federale regering, de gewesten en de gemeenschappen bijeengekomen. Maar men heeft geen oplossing gevonden. De toenmalige regering beschouwde het als haar plicht om dit artikel van de wet effectief toe te passen. Maar dat kon niet, omdat men de standpunten in de schoot van het Overlegcomité niet kon verzoenen.

Ik wil het nu hebben over de Vlaamse begroting, mijnheer Voorhamme. De Vlaamse begroting is opgesteld aan de hand van de bestaande verdeelsleutel. Het is onmogelijk om anders tewerk te gaan. Het komt de federale regering toe om een andere verdeelsleutel voor te stellen, en aan de gewesten en de gemeenschappen om daarover met de federale regering te overleggen. In afwachting van zo een voorstel werken we uiteraard met de bestaande verdeelsleutel. Mijns inziens is het overigens erg voorbarig te praten over absolute cijfers zolang we niet precies weten welke verdeelsleutel zal worden gehanteerd. Pas als we de criteria kennen, kunnen we becijferen wat de financiële gevolgen zullen zijn.

Ik deel uw bekommernis op lange termijn. Dit is een belangrijke zaak voor de toekomst van het onderwijs. Maar over het algemene principe zijn we het allemaal eens : in de toekomst moeten we het dotatie-federalisme hoe langer hoe meer vervangen door een federalisme gebaseerd op meer financiële en fiscale verantwoordelijkheid. Dat is ons uitgangspunt.

Bij wijze van voorbereiding op deze vragen heb ik nagevraagd wat de federale regering precies heeft beslist naar aanleiding van de opmaak van de begroting 2000. Ik citeer nu uit de beslissing van de federale ministerraad van 12 oktober : 'Voor wat betreft de financiering van het onderwijs zal de regering uitvoering geven aan de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, en bijgevolg een nieuwe verdeelsleutel voorstellen op basis van objectieve criteria.'

Ik heb dan telefonisch overleg gepleegd met de federale eerste minister die me heeft verzekerd dat hij binnen de kortst mogelijke tijd een overlegronde zal opstarten met de gewesten en gemeenschappen.

Alle vragen over wat we zullen doen in welke situatie, lijken me voorbarig. Eerst moet het overleg worden georganiseerd. Daarbij zal ik er samen met de minister van Onderwijs op toezien dat de in het belang van Vlaanderen voorgestelde criteria objectief zijn. Wanneer de federale regering bereid is het debat te heropenen met de gewesten en gemeenschappen, dan zijn we daar ook werkelijk klaar voor. Pas daarna kunnen we met meer kennis van zaken antwoorden op andere vragen die hier zijn gesteld.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, de minister-president zegt dat we ons beter met onze eigen bevoegdheden zouden bezighouden. Welnu, mijnheer de minister-president, u hebt hier vijf jaar niet gezeten – en dat verwijt ik u niet – en moet blijkbaar nog leren dat aan de minister-president van een Vlaamse regering geregeld vragen worden gesteld over zaken die op het federale niveau gebeuren en die een invloed hebben op ons.

U hebt eveneens gepleit voor meer fiscale autonomie. U bent geen voorstander van het dotatiesysteem. In uw regeerakkoord wilt u nochtans de financiering van de gezondheidszorg op federaal niveau behouden.

U pleit voor objectieve criteria. De vraag is echter of dit dossier zal worden behandeld en afgehandeld in het kader van een Conferentie voor de Staatshervorming. Dat is immers een essentieel strategisch gegeven. U hebt daarop geantwoord dat er een overlegronde zal worden georganiseerd. Daaruit besluit ik dat het dossier over de financiering van het Franstalig onderwijs dat ons geduren-

Van Hauthem

de de voorbije 10 jaar jaarlijks 6 miljard frank heeft gekost, gelicht is uit de agenda van de Conferentie voor de Staatshervorming. Daaruit kan ik enkel afleiden dat de Franstaligen tot nu toe hun buit al binnen hebben.

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk : Mijnheer de minister-president, uw antwoord stelt me vrij gerust. Uit de objectieve cijfers blijkt dat we niet minder zullen hebben dan waarop we nu recht hebben. We zullen erop toezien dat inderdaad objectieve cijfers worden gehanteerd. De verhouding zal dan niet langer 57,55 percent tegenover 42,45 percent bedragen : er zal opmerkelijk meer zijn voor de Vlaamse kinderen waarover de heer Martens het heeft.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik heb de indruk dat sommigen al voorbarig conclusies hebben getrokken. De minister-president zal dit dossier op een strategische en inhoudelijk verantwoorde wijze behandelen. Op dit ogenblik is dit antwoord voor mij voldoende.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, het standpunt van de Vlaamse regering houdt duidelijk niet in dat gewoon wordt afgewacht welke beslissing op federaal niveau wordt genomen.

Eenzijds is dat een geruststelling. Anderzijds gaat het hier niet over de toekomst van ons onderwijs. Dit misverstand wordt voortdurend gecreëerd. Het gaat wel over de middelen van onze totale begroting. Vlaanderen had van in het begin één middenbegroting voor de gemeenschap en het gewest. Het gaat hier om een belangrijk deel van de financiering van de middenbegroting.

Het zal u niet zijn ontgaan dat de ruimte die vandaag op federaal niveau ontstaat, in belangrijke mate voortkomt uit de proportionele vermindering van de financiering van de gewesten en vooral van de gemeenschappen. Voor volgend jaar wordt bijvoorbeeld een reële groei van 3 percent voorspeld, die door steeds meer financiële instellingen wordt onderschreven. Tegelijkertijd wordt verwacht dat de inflatie volgend jaar minder dan 1 percent zal bedragen.

Er wordt hiermee een financieringsdeficit voor de gemeenschappen – voor ons is dat voor de totale begroting – ingebouwd dat we ons niet kunnen blijven veroorloven. Het zou onvoorzichtig zijn om ons nu naar aanleiding van de herziening van de criteria te laten vastpinnen op een financieringsplafond, daar een principeakkoord over af te sluiten, en niet duidelijk te maken dat dit in de toekomst ter sprake moet kunnen komen. Het gehakketak tussen Vlaamse en Waalse politici over wat men heeft gewonnen of moest afgeven, zal hierdoor grotendeels worden weggewerkt.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer de voorzitter, het antwoord van de minister-president stelt me helemaal niet gerust. Als ik het verbind met de betogen van Agalev en de SP, word ik pas helemaal ongerust. Er wordt verwezen naar het feit dat de vorige regering er niet in is geslaagd een akkoord te bereiken. Minister-president Dewael, u moet niet doen alsof we daardoor in een vacuüm terecht kwamen. Dit betekent enkel dat de bestaande regeling, die althans als minimum aanvaardbaar was, gewoon doorloopt. We kwamen dus niet in het luchtledige terecht. De bestaande wetgeving bleef helder en toepasbaar.

Ik heb de indruk dat u zich inschrijft in een federale strategie, waarbij de gemeenschappen als het ware wordt meegedeeld wat voor hen werd georganiseerd. Het is toch wel vernederend dat een federale premier voorstelt een vraag te stellen tijdens een debat, waarop hij zal antwoorden wat er aan de gemeenschappen kan worden meegedeeld. We verdienen meer zelfrespect. We hebben het recht hierover zelf een eerlijk debat te voeren. Andere partijen hebben dit overigens ook geprobeerd tijdens de vorige zittingsperiode.

Er wordt over objectieve criteria gesproken. Er bestaat echter meer dan één enkel objectief criterium. Het aantal te financieren studenten is een objectief criterium. Het aantal ingeschreven studenten en het aantal studenten in het leerplichtonderwijs zijn dat ook. Er bestaan vier, vijf soorten objectieve criteria. De vraag is : wat is rechtvaardig ? Wat is doelmatig ? En dan moet men een criterium volgen waarbij men ernaar streeft om alle jongeren beneden de achttien jaar mee op te nemen. Slechts op die manier komt men tegemoet aan de onderwijsbehoeften zoals die bestaan in Vlaanderen. Ik vind dus dat u in deze zaak helemaal bakzeil haalt. Ik ben er helemaal niet gerust op : als ik hoor hoe Agalev, de SP en – impliciet via de minister-president – de VLD zich positioneren, dan vind ik dat het met dit dossier de verkeerde kant uit gaat.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Ik begrijp de ongerustheid van de heer Martens niet over wat ik hier heb gezegd. Ik ben duidelijk geweest : het criterium moet niet alleen objectief zijn, het moet ook controleerbaar zijn. Dat vind ik ontzettend belangrijk. Het moet dus ook eenvoudig zijn. Ik hoop dat de Vlaamse regering ook zelf creatief mee zal nadenken over dergelijke criteria en over de vraag hoe deze hanteerbaar en controleerbaar kunnen zijn. Wat dat betreft, ben ik enigszins gerustgesteld.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

AANWIJZING VAN EEN GEMEENSCHAPSENATOR

De voorzitter : Dames en heren, bij brief van 12 oktober 1999 meldt de griffier van de Senaat ons het ontslag van de heer Carl Decaluwé als gemeenschapssenator.

Conform artikel 211 van het algemeen kieswetboek moet in de vacature worden voorzien door de aanwijzing van een Vlaamse volksvertegenwoordiger die tot de fractie behoort waaraan de vacant geworden zetel was toegekend.

De CVP-fractie draagt ter opvolging van de heer Carl Decaluwé de heer Luc Van den Brande voor als gemeenschapssenator. *(Applaus bij de CVP)*

De voordracht is ondertekend door de meerderheid van de leden van de CVP-fractie en voldoet derhalve aan de bepalingen van artikel 211 van het algemeen kieswetboek.

Vraagt iemand hieromtrent het woord ? *(Neen)*

Dan verklaar ik de heer Luc Van den Brande aangewezen tot gemeenschapssenator.

Ik zal de door de CVP-fractie ondertekende voordrachtlijst aan de griffier van de Senaat betekenen.

COMMISSIES

Wijziging in de bevoegdheid van de commissies

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de wijziging in de bevoegdheid van de commissies.

De Commissie voor Cultuur, Media en Sport heeft gevraagd om de bevoegdheid over het bevoegdheidspakket Monumenten en Landschappen over te hevelen van de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid naar de Commissie voor Cultuur, Media en Sport.

Het uitgebreid Bureau heeft in zijn vergadering van 4 oktober 1999 beslist die vraag van de Commissie voor Cultuur, Media en Sport aan de plenaire vergadering voor te leggen.

Is het parlement het eens met die wijziging in de bevoegdheid van de commissies ? *(Instemming)*

Dan is aldus beslist.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op dinsdag 19 oktober 1999 om 14.30 uur voor het wekelijkse vragenuur.

Geen bezwaar ? *(Instemming)*

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 15.55 uur.*